

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ملک الشعراء استاد اسیر

۰۴ جنوری ۲۰۱۷

سال نومبارک!

باوجود کبرسن و علالت مزاج، روزشنبه «۳۱ دسمبر»، آخرین روز سال ۲۰۱۶ را، با خانم علیل تراز خود، تا نیمه شب، در برابر تلویزیون و در کنار پنجره نشسته و منتظر تغییر شماره سال بودیم که این تحول چه ارمغانی برای خیر و فلاح مردم در جهان، با خود می آورد. پوره ساعت ۱۲ شب، با صدای انفجاری، آتشبازی که در آن اطفال، جوانان، حتی کلانسالان سهم داشتند، یک عدد بر شماره افزوده شد و سال جدید آغاز یافت. در جاده ها و میدان های وسیع شهر، آتشبازی با چنان شور و شوق ادامه داشت که بیندگانی چون ما، تصویری کردند، مردم مصمم اند تمام کدورت ها و نا بسامانی های سال گذشته را که اکثراً خود عامل آن بوده اند به آتش بکشند، تا با خاطر آرام و عاری از همه بغضها و کینه ها، سال نو را با همدلی و همدردی در پرتو صلح و سلام ادامه بدهند. روز بعد آسمان ابرآلود با جاده های نمناک، چهره شهر را مانند دیروز نشان می داد و شام همان روز دست های آلوده ای به خون بی گناهان در استانبول آلوده شد و چهل خانواده را برگلیم غم و ماتم نشاناند. از ماتمکده افغانستان که هر لحظه با تکرار مکرر بمب و انتحار، شمع زندگانی کسی خاموش می گردد و مردم مظلوم ما به آن عادت کرده اند، نباید چیزی گفت. مشاهده زندگی یک نواخت روز اول جنوری ۱۷ انگیزه سرودن منظومه ای شد که از نظر می گذرد:

در سال نو، امروز، غم و سوز همانست
خوب و بد امروز چو دیروز همانست
تیری به دل از خُده ایام خلیده
دردسرایین تیر جگردوز همانست
وضع بد ما بر سر جنجال سیاست
در پنجه عُمال بد آموز، همانست
از چشمه آسایش ما آب نخیزد
بر تشنه لبان حسرت جانسوز همانست
بگذشت شب و روز به شیرینی و تلخی
دل شادمکن، زانکه شب و روز همانست
محتکده ما که سرا پا همه درد است
صدفته که سر می زند هر روز همانست
«دستی مگراز غیب کند» دفع غم ورنج
ورنه بشر حادثه افروز همانست
از وحدت ملی نتوان یافت نشانی
در وحدت ما نکته مرموز همانست
با آنکه «اسیر» از دل ما غصه نشد دور
امید گشایش به شب و روز همانست

م. نسیم «اسیر» ۰۱ جنوری ۱۷ع، فرانکفورت